क्रियतामुपसंहारो गुर्व्वर्थो द्विजसत्तम। एषा तावत् मम प्रज्ञा यथा वा मन्यसे द्विज। १९५०
एवमुक्तस्तु स मुनिः कन्यया गालवस्तदा। हर्य्यश्वं पृथिवीपालमिदं वचनमब्रवीत्।
इयं कन्या नरश्रेष्ठ हर्य्यश्व प्रतिगृह्यतां। चतुर्भागेन शुल्कस्य जनयस्वैकमात्मजं।
प्रतिगृह्य स तां कन्यां गालवं प्रतिनन्द्य च। समये देशकाले च लब्धवान् सुतमीप्सितं।
ततो वसुमना नाम वसुभ्यो वसुमत्तरः। वसुप्रभो नरपतिः स बभूव वसुप्रदः।
अथ काले पुनर्धीमान् गालवः प्रत्युपस्थितः। उपसङ्गम्य चोवाच हर्य्यश्वं प्रीतमानसं। १९५५
जातो नृप सुतस्तेऽयं बालो भास्करसन्निभः। कालो गन्तुं नरश्रेष्ठ भिक्षार्थमपरं नृपं।
हर्य्यश्वः सत्यवचने स्थितः स्थित्वा च पौरुषे। दुर्लभत्वाद्भयानाञ्च प्रददौ माधवीं पुनः।
माधवी च पुनर्द्दीप्तां परित्यज्य नृपश्रियं। कुमारी कामतो भूत्वा गालवं पृष्ठतोऽन्वगात्।
त्वय्येव तावत्तिष्ठन्तु हया इत्युक्तवान् द्विजः। प्रययौ कन्यया सार्द्धं दिवोदासं प्रजेश्वरं।
इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व्वणि भगवद्यानपर्व्वणि गालवचरिते पञ्चदशाधिकशततमोऽध्यायः॥ ११५॥
॥ गालव उवाच॥ महावीर्य्यो महीपालः काशीनामीश्वरः प्रभुः। दिवोदास इति ख्यातो भैमसेनिर्नराधिपः। १९६०
तत्र गच्छावहे भद्रे शनैरागच्छ माशुचः। धार्म्मिकः संयमे युक्तः सत्ये चैव जनेश्वरः।
॥ नारद उवाच॥ तमुपागम्य स मुनिर्न्यायतस्तेन सत्कृतः। गालवः प्रसवस्यार्थे तं नृपं प्रत्यचोदयत्।
॥ दिवोदास उवाच॥ श्रुतमेतन्मया पूर्व्वं किमुक्त्वा विस्तरं द्विज। काङ्क्षितो हि ममैषोऽर्थः श्रुत्वैव द्विजसत्तम।
एतच्च मे बहु मतं यदुत्सृज्य नराधिपान्। मामेवमुपयातोऽसि भावि चैतदसंशयं।
स एव विभवोऽस्माकमश्वानामपि गालव। अहमप्येकमेवास्यां जनयिष्यामि पार्थिवं। १९६५
तथेत्युक्त्वा द्विजश्रेष्ठः प्रादात् कन्यां महीपतेः। विधिपूर्व्वञ्च तां राजा कन्यां प्रतिगृहीतवान्।
रेमे स तस्यां राजर्षिः प्रभावत्यां यथा रविः। स्वाहायाञ्च यथा वह्निर्यथा शच्याञ्च वासवः।
यथा चन्द्रश्च रोहिण्यामूर्म्मिलायां यथा यमः। वरुणश्च यथा गौर्य्यां यथा चर्य्यां धनेश्वरः।
यथा नारायणो लक्ष्म्यां जाह्नव्याञ्च यथोदधिः। यथा रुद्रश्च रुद्राण्यां यथा देव्यां पितामहः।
अरुन्धत्याञ्च वाशिष्ठो वशिष्ठश्चाक्षमालया। च्यवनश्च सुकन्यायां पुलस्त्यः सन्ध्यया यथा। १९७०
अगस्त्यश्चापि वैदर्भ्यां सावित्र्यां सत्यवान् यथा। यथा भृगुः पुलोमायामदित्यां कश्यपो यथा।
रेणुकायां यथार्चीको हैमवत्याञ्च कौशिकः। बृहस्पतिश्च तारायां शुक्रश्च शतपर्व्वया।
यथा भूम्यां भूमिपतिरुर्व्वश्याञ्च पुरूरवाः। ऋचीकः सत्यवत्याञ्च सरस्वत्यां यथा मनुः।
शकुन्तलायां दुःष्वन्तो धृत्यां धर्म्मश्च शाश्वतः। दमयन्त्यां नलश्चैव सत्यवत्याञ्च नारदः।
जरत्कारुर्ज्जरत्कार्व्वां पुलस्त्यश्च प्रतीच्यया। मेनकायां यथोर्णायुस्तुम्बुरुश्चैव रम्भया। १९७५
वासुकिः शतशीर्षायां कुमार्य्याञ्च धनञ्जयः। वैदेह्याञ्च यथा रामो रुक्मिण्याञ्च जनार्द्दनः।
तथा तु रममाणस्य दिवोदासस्य भूपतेः। माधवी जनयामास पुत्रमेकं प्रतर्द्दनं।
अथाजगाम भगवान् दिवोदासं स गालवः। समये समनुप्राप्ते वचनञ्चेदमब्रवीत्।